Lietas Nr. 119006113
Lietas arhīva Nr. 1-0061-1

SPRIEDUMS

Kuldīgā, 2013.gada 2.oktobrī

Kuldīgas rajona tiesa:

tiesnese A. Brīze,

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ iesniegto sūdzību par LR Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) priekšnieka vietnieka p.i. 2013.gada 29.jūlija lēmumu Nr. 2009 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 955027 un

konstatēja

ar VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores L. Š. 2013.gada 26.jūnija lēmumu Administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 955027 transportlīdzekļa Volvo S60 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ vadītājs /pers. A/ sodīts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta sestās daļas 1.punkta, 149.^{24} panta otrās daļas un 149.^{29} panta pirmās daļas ar naudas sodu Ls 200 apmērā, par to, ka 2013.gada 4.maijā plkst. 12.33 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli Volvo S60 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Rīgā, pa Miera ielu, no Mēness ielas puses, un krustojumā ar Senču ielu veica labo pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes Nr. 401 „braukt taisni" prasības. /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), kā arī attiecībā uz transportlīdzekli nebija veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

/pers. A/ par minēto lēmumu iesniedzis sūdzību augstākai iestādei.

Ar VP RRP KPP priekšnieka vietnieka p. i. 2013.gada 29.jūlija lēmumu Nr. 2009 VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenās inspektores L. Š. 2013.gada 26.jūnija lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta kā nepamatota.

Lēmumā norādīts, ka, saskaņā ar CSDD datu bāzē esošo informāciju, konstatēts, ka /pers. A/ uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi mācību braukšanas atļauja nav bijusi izsniegta (tā izsniegta tikai 2013.gada 16.maijā). Bez tam, konstatēts, ka /pers. A/ ar Kuldīgas rajona tiesas 2009.gada 20.oktobra spriedumu vadīšanas tiesības atņemtas uz 2 gadiem. Tā kā /pers. A/ nebija izsniegta mācību braukšanas atļauja, bez kuras vadīt transportlīdzekli aizliegts, nav izšķirošas nozīmes, vai blakussēdētājs apmācīja /pers. A/ vadīt transportlīdzekli, vai nē.

Strīds par to, ka pers. A 2013.gada 4.maijā vadīja transportlīdzekli Volvo S60 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Rīgā, pa Miera ielu, no Mēness ielas puses, un krustojumā ar Senču ielu veica labo pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes Nr. 401 „braukt taisni" prasības, kā arī par to, ka minētajam transportlīdzeklim nebija veikta OCTA, lietā nepastāv.

/pers. A/ par izdarītajiem pārkāpumiem piemērots naudas sods sankcijas minimālajā apmērā, līdz ar ko iestāde uzskata, ka tas ir atzīstams par samērīgu.

2013.gada 21.augustā /pers. A/ iesniedzis sūdzību par 2013.gada 29.jūlija lēmumu Nr. 2009.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka 2013.gada 4.maijā plkst. 12.41 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Valsts amatpersona viņam noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 955027 par LR MK noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 39.4, 293.1 un 294.punkta un Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmās daļas prasību neievērošanu, kaut gan pers. A uzskaitītos pārkāpumus nebija veicis.

/pers. A/ paskaidrojis, ka atzīst, ka transportlīdzekļa apturēšanas brīdī atradies pie tā stūres, taču transportlīdzekļa vadītājs bijis /pers. B/, kurš tajā brīdī sēdējis viņam blakus un veicis braukšanas apmācību.

Bez tam, /pers. A/ norādījis, ka atzīst, ka noteiktajā kārtībā nebija izņēmis braukšanas mācību atļauju un nebija izvietojis atpazīšanas zīmi – M burtu, taču, kā liecina tiesu prakse, par šādu darbību veikšanu personu nevar saukt pie atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

Policijas darbinieks materiālu noformēšanas laikā atteicies pieņemt no /pers. A/ rakstisku paskaidrojumu par visiem apstākļiem, paskaidrojot, ka viņam būs iespēja policijā visu izstāstīt inspektoram, kurš izskatīs sastādīto protokolu.

Kā galīgā lēmuma pamatojums norādīts fakts, ka VP Rīgas reģiona pārvaldes darbiniekam nav bijis iespējas telefoniski sazināties ar /pers. B/, kurš veicis transportlīdzekļa vadīšanu apturēšanas brīdī.

/pers. A/ uzskata, ka šādi pieņemts lēmums neatbilst nevainīguma prezumpcijas principam un lietas izskatīšana notikusi paviršu un formāli, nebalstoties uz pierādījumiem.

Līdz ar to sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt VP RRP KPP 29.07.2013. lēmumu Nr. 2009.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Lietā nav strīda par to, ka pers. A 2013.gada 4.maijā plkst. 12.33 vadīja transportlīdzekli Volvo S60 ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Rīgā, pa Miera ielu, no Mēness ielas puses, un krustojumā ar Senču ielu veica labo pagriezienu, neievērojot ceļa zīmes Nr. 401 „braukt taisni" prasības. /pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), kā arī attiecībā uz transportlīdzekli nebija veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana.

Saskaņā ar LAPK 149.^{24} panta otro daļu par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešdesmit līdz astoņdesmit latiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{29} panta pirmo daļu, par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., 410., 411., 420., 421. vai 422.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta sestās daļas 1.punktu par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz trīssimt latiem.

Lietā pastāv strīds par to, vai /pers. A/ izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{4} panta sestās daļas 1.punktā.

Lai atzītu, ka persona izdarījusi šajā normā paredzēto pārkāpumu, jākonstatē, ka persona vadījusi transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 211.punktu personai, kura mācās braukt ar motociklu, triciklu, kvadraciklu, automobili vai autobusu, jābūt klāt braukšanas mācību atļaujai vai dokumentam par tiesībām vadīt mehāniskos transportlīdzekļus. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 216.punktu mehāniskajam transportlīdzeklim, kuru lieto mācību braukšanai, jābūt pazīšanās zīmei, atbilstoši šo noteikumu 260., 261. un 262.punktā minētajām prasībām.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 26.panta otro daļu personas tiesības vadīt transportlīdzekļus apliecina attiecīgs ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai arī traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā un derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība. Vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā transportlīdzekļa vadītāja tiesības vadīt transportlīdzekli apliecina derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība vai braukšanas mācību atļauja.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 22.panta trešo daļu individuāli apmācīt personu vadīt transportlīdzekli, neveicot komercdarbību, atļauts transportlīdzekļu vadītājiem, kuru attiecīgās kategorijas vadītāja stāžs ir vismaz trīs gadi, un tikai ar A1, A, B1 un B vadītāju apliecību kategorijām atbilstošiem transportlīdzekļiem.

Ceļu satiksmes noteikumu 215.punktā noteikts, ka mācību braucieni pa ceļiem drīkst notikt tikai apmācītāja (transportlīdzekļa vadītāja) klātbūtnē (..).

Līdz ar to, lai atzītu, ka persona saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc LAPK 149.^{4} panta sestās daļas pamatoti, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā vietā un laikā nav notikusi mācību braukšana.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

/pers. A/ sūdzībā norādījis, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī braukšanas mācību atļauja viņam nav bijusi izsniegta, par ko strīds lietā nepastāv. Tāpat /pers. A/ norādījis, ka transportlīdzeklī nebija izvietojis atpazīšanas zīmi – M burtu. /pers. A/ uzskata, ka par šādām darbībām personu nevar saukt pie atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu bez vadīšanas tiesībām.

No izdrukas no CSDD datu bāzes (lietas 32.lapa) redzams, ka, pamatojoties uz Kuldīgas rajona tiesas spriedumu, pers. A ar

2009.gada 20.oktobri transportlīdzekļu vadīšanas tiesības atņemtas uz diviem gadiem.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Valsts amatpersona sniedzis ziņojumu (lietas 26.lapa), kurā norādījis, ka automašīnā, kuru vadījis /pers. A/, atradies vēl viens cilvēks. Gan vadītājam, gan arī pasažierim ticis jautāts, vai nenotiek braukšanas apmācība, un abi paskaidrojuši, ka nē, jo arī pasažierim neesot vadītāja apliecības.

Pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus, tiesa atzīt, ka fakts, ka /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa apturēšanas laikā nenotika braukšanas apmācība, ir pierādīts ar paša /pers. A/ paskaidrojumiem par to, ka transportlīdzekļa vadīšanas brīdī viņam nav bijusi izsniegta braukšanas mācību atļauja un ka transportlīdzeklis nav bijis aprīkots ar mācību braukšanai noteikto pazīšanās zīmi, kā arī ar policijas darbinieku dienesta ziņojumiem (lietas 24.-26.lapa).

Tā kā lietā nav strīda par to, ka pers. A 2013.gada 4.maijā nebija noteiktā kārtībā iegūtas transportlīdzekļa vadītāja tiesības, un braukšana, lietā konstatēto apstākļu un izdarīto secinājumu dēļ, nevar tikt atzīta par mācību braukšanu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības un sodīts pēc LAPK $149.^{4}$ panta sestās daļas 1.punkta.

Bez tam, /pers. A/ sodīts par pārkāpumu izdarīšanu, kas paredzēti LAPK $149.^{24}$ panta otrajā daļā un $149.^{29}$ panta pirmajā daļā, tas ir, par to, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli, neievēroja ceļa zīmes Nr. 401 prasības, kā arī attiecībā uz transportlīdzekli nebija veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana. Strīds par minēto lietā nepastāv. Ņemot vērā faktu, ka tiesa nekonstatē, ka 2013.gada 4.maijā notikusi mācību braukšana, /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības arī par šiem pārkāpumiem.

Par izdarītajiem pārkāpumiem /pers. A/ piemērots minimālais iespējamais sods.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka LR Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p. i. 2013.gada 29.jūlija lēmums Nr. 2009 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 955027 ir atstājams negrozīts.

Pamatojoties uz minēto un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$,$289.^{12}$, $289.^{13}$ pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu LR Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p. i. 2013.gada 29.jūlija lēmumu Nr. 2009 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 955027, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 2.oktobrī.

Spriedumu 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A. Brīze